

VIITORUL ROL

ROZINA CAMBOS

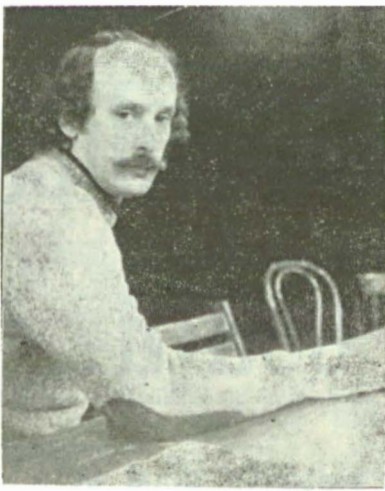
Rozina Cambos face parte din „promoția 1975” a I.A.T.C. Iată o bună carte de vizită : această promoție, îndrumată artistic de profesorul Octavian Cotescu, este una dintre puținele care, în ultimul deceniu, au intrat în teatru obținând de îndată ecoul succesului, atât ca grup, cât și pentru fiecare dintre individualitățile sale. Succesul tinerei actrițe a început, de fapt, de la examenul de diplomă, căci rolurile, în registre stilistice diferite, i-au dat posibilitatea să-și pună în valoare o înzestrare interpretativă deosebit de bogată, o vitalitate strălucitoare : *Virginie (Pătlăria florentină* de Labiche), *Toinette (Bolnavul închipuit* de Molière), *Smeraldina (Regele Cerb* de Carlo Gozzi), *Jenny Spelunca (Opera de trei palate* de Brecht), *Iuliana (O sărbătoare princiară* de Teodor Mazilu) ; pentru ultimele două roluri, a fost premiată la cea de-a 11-a ediție a Festivalului republican al institutelor de artă de la Galați, 1975.

Trecînd pe o scenă profesionistă (Teatrul Tineretului din Piatra Neamț), Rozina Cambos a dat o expresie cuceritoare temperamentului vulcanic al Beatricii lui Goldoni (*Slugă la doi stăpîni*), a creionat portretul tragic al Andrei în *Muntele* de D. R. Popescu, a interpretat nu mai puțin de șase roluri (de la Zina cu lăuta la compoziția Mamei) în *Tinerețe fără bătrînețe* de Eduard Covali și a construit o remarcabilă *Lady Allworth* în *Răzula* de Phillip Massinger (pentru care a fost distinsă cu premiul întâi la Festivalul

de la Piatra Neamț, ediția 1977). La numai doi ani de la absolvire, intră, prin concurs, în colectivul Teatrului Giulești, unde poate fi văzută în *Kate (Noaptea păcălelilor* de Goldsmith) *Olguta (Hotel „Zodia gemenilor”* de V. Munteanu), *Rodica (Dragoste periculoasă* de Theodor Mănescu). În emisiunile de teatru la televiziune, actrița a interpretat *Neaga (Deșteapta pămîntului* de Victor Ion Popa) *Ana (Hora* de Cristian Munteanu), *Suzana (Prietenii* de Lucia Demetrius).

După aproape cincisprezece ani de la premiera absolută, Teatrul Giulești montează *Opinia publică* de Aurel Baranga. Rozina Cambos va interpreta rolul Maricica Tunsu. Regia : Geta Vlad.

„Nu voi trata apariția Maricicăi Tunsu ca pe un scheci, deși textul conține, pe undeva, această tentație : e un text «gras», succulent, cu fiorituri. În acest sens, probabil, s-a zis că rolul e ușor ; dar, în fond, nu e ușor deloc. A te ascunde în spatele unui procedeu, explozînd la limită debitul verbal abundent, în dialect oltenesc — rețetă sigură de stîrnit risul — e prea puțin. Încerc să pun în lumină adevărata natură a personajului : o față obișnuită de la țară, care se luptă cu o problemă vitală pentru ea și întîmpină multiple dificultăți. Aș vrea să sparg tiparul reacției ce se declanșează automat la intrarea personajului comic, obținînd din partea spectatorului acea clipă de surpriză cu care este întîmpinat omul viu, necesară pentru înțelegerea trăirilor ei intense, deși e vorba de... «problema biblicilor». Atitudinea ei «protestatară» poate stîrni risul, dar, în egală măsură, și simpatia. Maricica Tunsu are curaj — curajul opiniilor ei — și este în stare să se ia de piept cu Dumnezeu ca să-și apere numea ei, modestă, dar care-i place și pe care o ia teribil de în serios. Nedreptatea îi dă înbold spre a-și manifesta calitățile, nu numai organizatorice, ci și omenești. Este un personaj candid ; însuși orgoliul reușitei, afișat, este expresia acestei candidori. Și are un «gust al începutului», în tot ce întreprinde, care proiectează faptele simple și preocupările prozaice ale acestei fete într-o zonă de puritate și de elan moral ; ea aparține categoriei omnenilor cinștiți, harnici, luminoși, care vor și pot să reușească în viață exclusiv prin muncă. Apariția Maricicăi Tunsu în redacția «Făclia vie» este un «moment al adevărului».

VIITORUL ROL

OVIDIU SCHUMACHER

După aproape 15 ani de teatru (a absolvit Institutul în 1965), Ovidiu Schumacher nu e încă un actor „clasificat”. Ceea ce — pînă la un punct — e în avantajul lui, multe căi rămîndu-i deschise. „Pînă la un punct” — fiindcă, paradoxal, acestui actor atît de dotat, căruia îi intuiești, la fiecare apariție, originalitatea interpretativă, nu i s-a acordat prea generos șansa unor pași decisivi, prin care să se definească, totuși. Poate că dificultatea provine din faptul că nici nu se încadrează în vechile *emploi-uri*, nici nu aderă la mijloacele violent-moderne : genul său, dacă se poate spune așa, e subtextual. De aceea îi reușese personajele care fac echilibristică pe firul ce desparte dramaticul de comic — comicul amărui, vibrația sentimentală reprimată. Pe scenă, silueta sa subțire are, adesea, funcția unui semn de întrebare...

Primii ani de meserie i-a făcut la Bacău ; din acea perioadă, reținem rolurile : Brackenhurg (*Egmont* de Goethe), Ion (*Idolul și Ion Anapoda* de G. M. Zamfirescu), Omul (*Omul de la miezul nopții* de Virgil Nistor), Călugărul (*Io, Mircea Voievod* de Dan Tărșilă), Excelența-Sa (*Porunca a 7-a* de Dario Fo). Trotter (*Curșa de șoareci* de Agatha Christie), Socrate (*Norii* de Aristofan), Donal Davoren (*Umbră unui francțiror* de Sean O'Casey). Cîștigînd concursul pentru un post de asistent la I.A.T.C., Ovidiu Schumacher se consacră, cu o deosebită seriozitate, de peste un deceniu, muncii didactice ; specta-

cele la a căror regie a contribuit (*Opera de trei parale* de Brecht, *Vedere de pe pod* de Arthur Miller, *Cercul în patru colțuri* de Kataev) dovedese vocația pedagogică. Pe scena Teatrului „Bulandra”, unde joacă din 1974, apare în : *Filozoful particular* (*Chișinău*), *Vecinul* (*Alibi*) de Ion Băieșu, *Soldatul* (*Soldatul fanșaron* de Plant), *Koșii* (*Ivanov* de A. P. Cehov), *Doctorul și Violonistul* (*Anecdote provinciale* de Vampilov), *Stratos* (*Băceala* de Marin Sorescu). Cam puțin... În schimb, actorul s-a instalat temeinic în simpatia publicului de televiziune ; iar regizorii de film, descoperindu-i expresivitatea, îl distribuie în personaje a căror simplă apariție trebuie să spună totul despre ceea ce sînt și ceea ce fac (a jucat în *Felix și Otilia*, *Orașul văzut de sus*, *Pinteș*, *Profețul*, *aurul și ardelenii*, *Totul pentru fotbal*, *Operațiunea Monstrul*, *Speranța*, *Urmărirea*, *Un August în flăcări* ; în pregătire, *Labirintul*).

Alături de Lucia Mara, Ion Besoiu, Tamara Buciuceanu-Botez și alții, Ovidiu Schumacher participă la pregătirea spectacolului *Infidelitate conjugală* de Leonid Zorin, în premieră pe țară. Regia : Petre Popescu. Scenografia : Mihaela Demetriade. Traducerea : Tudor Steriade.

„Personajul meu, Arkadi Sergheevici Rafaelev, este șeful sectorului inventariere la sovietul orașenesc al unei localități mici, îndepărtate de Moscova. Fieca lui se potrivește admirabil cu locul pe care-l ocupă : e un funcționar tipic, un ins calculat, căruia viața i se înfățișează ca o suită de socoteli. La un moment dat, pe fondul de plictiseală și somnolență al existenței provinciale, se întâmplă ceva neașteptat : soția sa, Zara, se declară îndrăgostită de un om celebru, nu face nici un secret din episoadele romanului-foleton pe care-l trăiește, iar cei din jur — cunoșcuții, urbea, notabilitățile — se extaziază, ca la cinema, la perspectiva de a vedea o somitate pogoriud printre ei. Un frison de aventură romantică bîntuie la ora elevetelii. În locul lui, altul ar fi suferit ori s-ar fi indignat. Rafaelev, însă, întrezărește aici o ocazie de a se ridica deasupra medioerității căreia îi aparține și-și face, firește, un nou calcul : va accepta compromisul, invocînd sentimentele cele mai nobile — înțelege, iartă...”

Piesa coboară, neîndoielnic, din spița satirilor clasice la adresa mentalității provinciale ; aș zise că stă sub semnul *Revizorului* lui Gogol, bineînțeles, păstrînd proporțiile și rezervînd locul cuvenit tonalității moderne a scriiturii lui Leonid Zorin, caracterizată printr-o replică acidă. Din cite-mi spune experiența, sînt întrunite datele în stare să capteze un public dornic de comedie”.

Maria Marin